

[Glistrup.]

er: i sig selv hjælper og løser de ingenting, men de kan måske forløse en bunden situation i dansk politik og virkelig føre venstre tilbage på venstres vej, tilbage til en ny politik. Det er det, befolkningen trænger til, ikke dette fuldstændigt traditionelle oplæg, som er det, vi i realiteten er blevet præsenteret for i dag.

Christoffersen (V):

Venstre har adskillige gange understreget, at den økonomiske politik, vi er nødt til at føre i disse år, naturligvis må underkastes løbende ændringer og tilpasninger til den situation, vi befinder os i. Så sent som ved finanslovforslagets tredje behandling understregede jeg på venstres vegne, at den finanspolitiske stramning, der fandt sted, bl. a. ved gennemførelse af besparelser på omkring 1.550 mill. kr., var en god begyndelse på den opgave, vi stod over for, nemlig at tilrettelægge en politik, der kunne løse vore problemer, men at det også kun var en begyndelse, og at vi i de kommende måneder ville blive nødt til gang på gang at underkaste målsætningen en fornyet vurdering. Vi er nu stillet over for en fortsættelse af dette arbejde med stadig at tilpasse politikken til de krav, situationen stiller os, og vi er stillet over for dem med regeringens 6 afgiftsforslag.

Formålet med disse forslag er jo ganske klart. Formålet er nemlig at opbygge et valutaværn for Danmark i en meget vanskelig økonomisk situation, ikke alene for os, men for en lang række vestlige industrinationer. Det, som de 6 forslag sigter mod, det er jo for det første at foretage en nødvendig begrænsning af købekraften og dermed en styrkelse af statsfinanserne og for det andet at dreje det private forbrug væk fra en valutakrævende import.

Disse forslag og de begrænsninger af efterspørgslen, som ligger i dem, er nødvendiggjort af tre udviklingstendenser i økonomien, som jeg godt vil sige nogle få ord om.

For det første må vi i dag konstatere, at udviklingen i importen og udviklingen i vores handelsbalanceunderskud her i forårs-månederne har været stærkt foruroligende. Det er ikke længere dystre forudsigelser eller dystre prognoser, vi nu er stillet over for, men det er de kolde realiteter. Sely de mest pessimistiske forudsigelser i begyndelsen af

dette år har jo desværre vist sig at holde stik.

For det andet er der for den økonomiske aktivitetens vedkommende ikke tale om nogen synlig afdæmpning. Selv om der er en begrænsning i byggeaktiviteten og anlægsaktiviteten, så har det øvrige erhvervsliv fuldt ud været i stand til at opsuge arbejdskraften, og dansk erhvervsliv kører som helhed betragtet for fulde omdrejningstal, og det betyder, at efterspørgselssituationen stadig giver et vældigt pres i økonomien.

Det tredje forhold, jeg godt vil pege på, er, at de internationale kreditforhold samtids er blevet meget vanskelige, og der er flere årsager hertil. Dem skal jeg ikke fordybe mig i i dag, men konklusionen af de vurderinger, som i øjeblikket kan anlægges af den internationale lånesituation, er jo den, at nu er det langt vanskeligere for et land som Danmark at gå ud på det internationale kapitalmarked og år efter år låne milliardbeløb, som vi så kan dække vores betalingsbalanceunderskud med. Nu er det ikke alene os og nogle få andre lande, der optræder som nettolåntagere på dette store kapitalmarked, men nu er det faktisk de fleste industrialiserede lande. Derfor er kreditgivningen langt knappere end for blot få måneder siden, og det betyder også, at de enkelte lande i langt højere grad er henvist til at stole på deres egne evner til forholdsvis hurtigt og effektivt at få dækket de voksende importudgifter. Jeg tror, vi i dag godt kan fremholde f. eks. den italienske situation som et skræmmende eksempel på, hvordan et land kan bevæge sig ind i en dyb afhængighed af udenlandske økonomiske faktorer, hvis det ikke i tide træffer de nødvendige beslutninger.

Det er altså disse tre udviklingstendenser: den foruroligende stærke vækst i importen, den stadig meget kraftige indenlandske økonomiske aktivitet og de stadig vanskeligere internationale lånemuligheder, der danner baggrunden for de lovforslag, regeringen har lagt frem, og som vi i dag debatterer.

Jeg skal så vende mig til de konkrete forslag og knytte nogle bemærkninger til dem. Lovforslaget om en forhøjelse af afgifterne på tobak, vin og spiritus er jo en genganger i afgiftspolitikken. Vi står her over for det forhold, at afgifterne er fastsat i selve lov-